

- Nulla potens herba, potio nulla valet.
 Sed quid ad hec dicam, vel quid medicamina ponam,
 Ut possis solam solus habere tuam?
 Hoc unum dico tibi, sicut amicus amico,
 20 Utiliusque tibi nescio consilium:
 Rivalem patienter habe, tunc rivus habundans
 Piscibus innumeris omnibus omnis erit.
 De muliere quidem testatur Ovidius ipse:
 Mille licet sumant, deperit inde nichil.
 25 Et melius satis est, ut rivales patiaris,
 Scandala quam moveas de muliere tua.
 Si centum vigiles oculos velut Argus haberes,
 Ipsa negans totum diceret: 'Hoc nichil est'.
 Quamdiu vulva patens fuerit mulieris amantis,
 30 Numquam cessabit querere quæ sua sunt.
 Ergo miser nimis es, si custodis mulierem,
 Infantum custos craculus alterius.
 Hic mos in terra semper fuit, ut mulieres
 De propriis rebus velle suum facerent.
 35 Quæ nostri tenuere diu decreta parentes,
 Non licet ut stultus quilibet amoveat.
 Hoc in decretis pape Nasonis habetur,
 Quod mulier plures possit habere viros.
 Hoc tu decretum firmum sub pectore serva,
 40 Ne sis catholica pulsus ab ecclesia.

Der Probst Bernhard wird schwerlich gewusst haben, was er da abschreiben liess: In buntem Wechsel geht es so weiter:

Moyses

- § Bis silicem virga dux perculit atque propheta,
 Ictio bina ducis sunt duo ligna crucis.
 Fons est de petra populo datus absque metreta,
 Larga salus homini corpore de Domini.

Beide Distichen getrennt kommen unter Hildeberts Werken vor, bei Migne CLXXI, 1281 u. 1284.

- § Cum socia carpebat anus per devia callem,
 Inque specu stomachi ponere cepit onus.
 Nisa dedit crepitum, lepus exilit, atque tenetur
 Cruribus alterius: dicite cujus erit.
 § Condoleo vos de nichilo tractare frequenter,
 Cum genus et speties nichil esse probabo patenter.
 Non probó sicut homo, qui nititur esse sophista,
 Sed probó sicut homo, qui vere destruit ista.

Obgleich es nur ein Anfang ist, und noch Raum vorhanden war, folgt doch nichts mehr. Auf dem folgenden Blatt 141